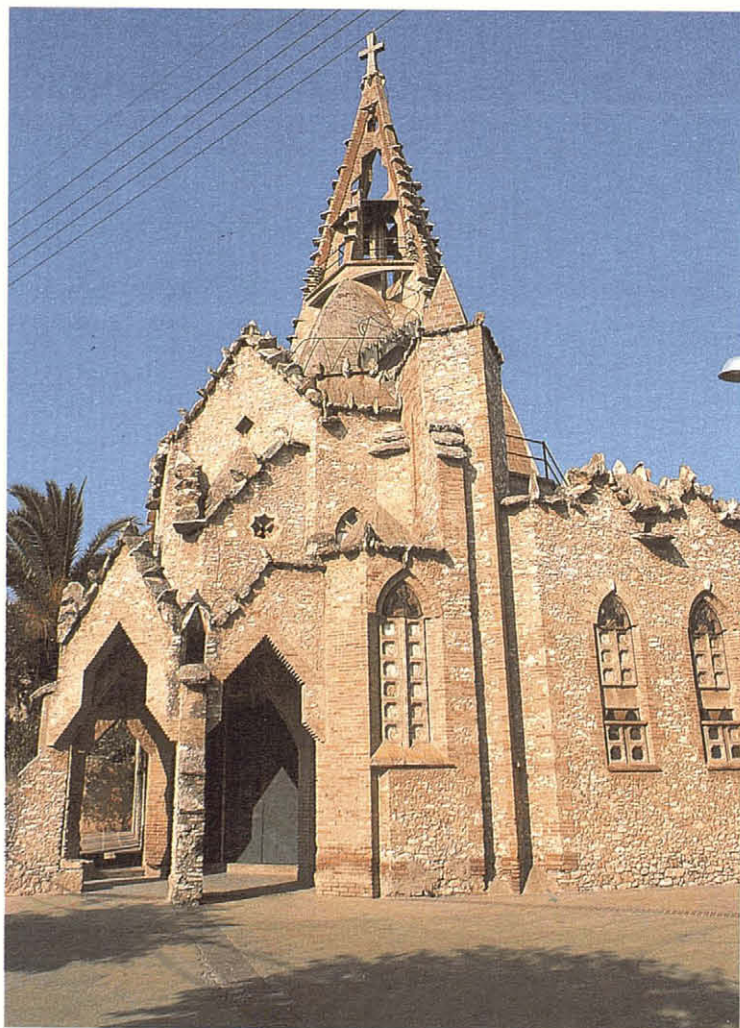

L'església de Vistabella

Denominació:
L'església de Vistabella

Terme municipal:
La Secuita

Comarca:
El Tarragonès

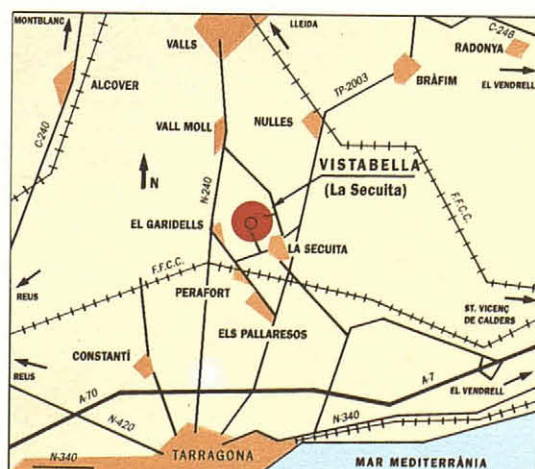
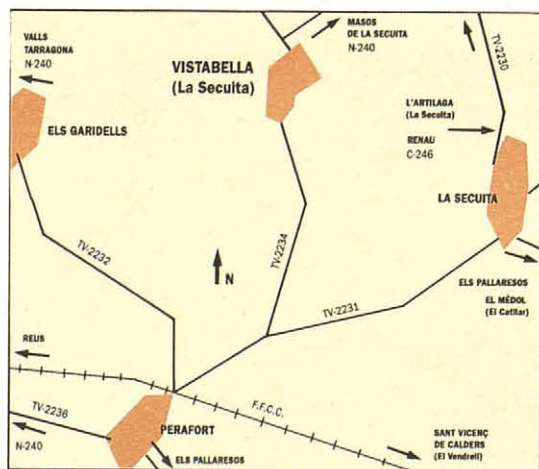
Cronologia:
1918-1923

Estil:
Modernista

Arquitecte:
Josep Maria Jujol i Gilbert
(Tarragona 1879-
Barcelona 1949)

El poble de Vistabella, un agregat de la Secuita, és format per un nucli antic més o menys rectangular i amb carrerons estrets. El 1917 els veïns van decidir de construir-hi una església per tal de poder celebrar missa regularment. Fins aquell moment aquest sagrament s'havia celebrat en una capella instal·lada en un dels salons de la casa més gran del poble.

El mateix 1917, els veïns del poble i l'arquitecte Josep Maria Jujol es van posar d'acord per construir una església molt singular, el temple de Vistabella, que ha passat a ser considerada com una de les obres més característiques d'aquest arquitecte tarragoní. Josep Maria Jujol ha es-

tat considerat com un Gaudí de segon ordre, amb una imaginació desbordant, capaç de fer servir runes, trastos vells i restes diverses per construir les seves obres: va utilitzar somiers com a armadura per a murs i forjats, i va elaborar llums per a esglésies amb llaunes buides de llet condensada.

La construcció de l'església va començar el 1918 i va durar cinc anys. Es va finançar amb subscripcions populars i molts veïns van col·laborar en la construcció. Com en moltes altres de les seves obres, s'hi van fer servir materials rebutjats.

És una església de planta quadrangular amb un paraboloides central suportat per uns arcs que exteriorment també tenen forma de paràbola. Tot el sostre de l'església és accessible per la part exterior mitjançant un sistema de replans i escales una mica caòtic, protegit per baranes de ferro. Sens dubte es pot considerar aquesta obra com un dels exponentes més representatius del Modernisme.

Durant la Guerra Civil en malmeteren alguns dels elements decoratius, els quals han estat restaurats per la pintora Tecla Jujol, filla de l'arquitecte.

Finalment, afegirem que Josep Maria Jujol es va dedicar abans de la seva mort, l'any 1949, a reformar nombrosos altars i púlpits de diverses localitats del Tarragonès.

